

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Povrv-1601/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Andrei Grahovac, u pravnoj stvari tužitelja HEP ELEKTRA d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 37, OIB: 43965974818, zastupan po punomoćnici Željki Pokupec, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženog GRAD ZAGREB, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 22. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, uz javnu objavu 2. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mladena Ježeka iz Zagreba, Šoštarićeva 10, posl.br. Ovr-30375/2026, UPP/OS-Ovr-396/2026 od 13. svibnja 2026. kojim je naloženo tuženom GRADU ZAGREBU, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1 da isplati tužitelju HEP ELEKTRA d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 37 iznos od 1.004,33 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na iznos od:

- 165,62 eura od 28. lipnja 2025. do isplate,
- 40,72 eura od 24. prosinca 2025. do isplate,
- 797,99 eura od 22. travnja 2026. do isplate,

po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u cijelosti.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kao i zahtjev za naknadom parničnog troška u cijelosti kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj je pred javnim bilježnikom Mladenom Ježekom iz Zagreba, Šoštarićeva 10 podnio ovršni prijedlog u kojem navodi da mu tuženik duguje iznos od 1.004,33 eura sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na temelju vjerodostojne isprave - izvoda iz poslovnih knjiga.

2. Stoga je javni bilježnik Mladen Ježek iz Zagreba, Šoštarićeva 10 donio rješenje o ovrsi posl.br. Ovrv-30375/2026, UPP/OS-Ovrv-396/2026 od 13. svibnja 2026. kojim je tuženiku naložena isplata iznosa od 1.004,33 eura sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na iznos od:

- 165,62 eura od 28. lipnja 2025. do isplate,
- 40,72 eura od 24. prosinca 2025. do isplate,
- 797,99 eura od 22. travnja 2026. do isplate,

kao i trošak ovršnog postupka u iznosu od 170,00 eura sa zateznim kamatama od 13. svibnja 2026. do isplate.

3. Tuženik je predmetno rješenje o ovrsi pobijao prigovorom u kojem ističe da je prijedlog za ovrhu neuredan jer predmetno rješenje o ovrsi ne sadrži podatke propisane odredbom čl. 41. Ovršnog zakona, prvenstveno u pogledu naznake tražbine koja se ostvaruje kao i drugih podataka potrebnih za provedbu ovrhe. Uz prijedlogu za ovrhu nisu priloženi računi koji se navode u presliku izvoda iz poslovnih knjiga iz kojih bi proizlazilo na koga glase odnosno tko je u njima naveden kao korisnik usluge. Također navodi da nekretnina na koju se odnosi predmetna tražbina nije jasno određena niti su priloženi dokumenti koji su navedeni u izvatku iz ovjerenih poslovnih knjiga temeljem kojih je doneseno rješenje o ovrsi, a iz kojih bi proizlazilo na koga oni glase odnosno tko je u njima naveden kao korisnik usluge. Nadalje navodi da uz prijedlog za ovrhu ne prileže relevantni dokazi iz kojih bi proizlazila pasivna legitimacija sada tuženika pa time osnovanost predmetne tražbine. Stoga nema pravnog osnova temeljem kojeg bi tuženik bio zadužen kao obveznik plaćanja usluge na navedenoj adresi, te traži od suda da rješenje o ovrsi stavi izvan snage, a postupak nastavi kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Povrv-1601/2026-2 od 11. lipnja 2026. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika Mladena Ježeka iz Zagreba, Šoštarićeva 10, posl.br. Ovrv-30375/2026, UPP/OS-Ovrv-396/2026. od 13. svibnja 2026. u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute provedene radnje i odlučeno je da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. U nastavku postupka tužitelj je u podnesku od 13. srpnja 2026. naveo da je tuženik nakon podnošenja prijedloga za ovrhu 30. travnja 2026. podmirio glavnica čime je priznao osnov i visinu potraživanja, dok nije podmirio zatezne kamate i troškove ovršnog postupka. Stoga je izjavio da povlači tužbu u pogledu glavnice potraživanja, dok je ostao kod zahtjeva za isplatom zateznih kamata koje teku na iznos od:

- 165,62 eura od 28. lipnja 2025. do isplate,
- 40,72 eura od 24. prosinca 2025. do isplate,
- 797,99 eura od 22. travnja 2026. do isplate, te zahtjeva za naknadom troška

ovršnog postupka u iznosu od 197,50 eura sa zateznim kamatama od 13. svibnja 2026. uz naknadu daljnjeg parničnog troška 455,00 eura.

6. Tuženik je tijekom postupka ostao kod istaknutih prigovora, prvenstveno kod prigovora promašene pasivne legitimacije, te je opreza radi istaknuo i prigovor zastare potraživanja. Protivio se navodima tužitelja iz podneska od 13. srpnja 2026. da bi tuženik bio obveznik plaćanja utuženog potraživanja tužitelja, jer tužitelj ničim nije dokazao temeljem koje osnove bi tuženik bio obveznik plaćanja tužiteljeve usluge u utuženom periodu. Sama činjenica da tužitelj u svojoj evidenciji ima zavedenog tuženika kao krajnjeg kupca nije dovoljna za postojanje obveze na strani tuženika, budući da se radi o jednostranoj ispravi tužitelja koja nema nikakav pravni učinak u odnosu na tuženika. Isto tako, iz dostavljenih računa vidljivo je kako je obveznik plaćanja istih bio Vladimir Franjković, Ilica 89/3, Zagreb. Tuženik ističe da nema

sklopljen ugovor o opskrbi električnom energijom sa tužiteljem za predmetno mjerno mjesto. Ukazuje da temeljem odredbe čl. 3. Općih uvjeta za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom ("Narodne novine" broj 85/15, 49/20, dalje - Opći uvjeti), odnosi između energetske subjekata i korisnika mreže uređuju se ugovorom o korištenju mreže i ugovorom o opskrbi krajnjeg kupca pa stoga tek sklopljeni ugovor i činjenica vlasništva ili korištenja nekretnine obvezuju na plaćanje tužiteljeve usluge. Tuženik također navodi da nije primio utužene račune niti su isti upućeni na tuženikovu adresu, pa stoga nije mogao uložiti prigovor protiv njih, a budući da nije obveznik njihovog plaćanja, nije niti tražio njihovu dostavu. Tuženik se nije očitovao o tvrdnji tužitelja da je tuženik podmirio glavnicu potraživanja niti se izjasnio da li pristaje na povlačenje tužbe. Predložio je sudu da odbije tužitelja sa tužbenim zahtjevom.

7. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u izvod iz poslovnih knjiga tužitelja sa stanjem na dan 22. travnja 2026. (list 7 i 8 spisa), u karticu analitičkog knjigovodstva po datumu temeljnice za razdoblje do 29. lipnja 2026. (list 24 - 37 spisa), u preslike računa (list 38 – 55 spisa).

8. Uvidom u izvod iz poslovnih knjiga tužitelja sa stanjem na dan 22. travnja 2026. proizlazi da tužitelj vodi tuženika kao kupca u svojim poslovnim knjigama pod brojem kupca 1500042163, broj ugovornog računa 2200641844, dok se zaduženje odnosi na račune za mjesečne novčane obveze u periodu od prosinca 2024. do kraja studenog 2025. u ukupnom iznosu od 1.004,33 eura.

9. Nije osnovan prigovor tuženika da predmetno rješenje o ovrsi ne sadrži podatke propisane odredbom čl. 41. Ovršnog zakona jer je u njemu naznačena vjerodostojna isprava na temelju koje se ovrha određuje, ovrhovoditelj i ovršenik, tražbina koja se ostvaruje, sredstvo i predmet ovrhe.

10. Uvidom u karticu analitičkog knjigovodstva po datumu temeljnice za razdoblje do 29. lipnja 2026. u kojoj je prikazano knjigovodstveno stanje u periodu od svibnja 2010. do 29. lipnja 2026. (list 24 - 36 spisa), proizlazi da tužitelj u svojim poslovnim knjigama ima knjižena dugovanja od strane tuženika kroz cijeli taj period, sa ukupnim stanjem duga od 5.576,85 eura. Utvrđeno je da je dana 30. travnja 2026. proknjižena uplata u iznosu od 1.306,99 eura, ali nije vidljivo koja su potraživanja time zatvorena, već je vidljivo samo da je ukupan dug, koji je do tada iznosio 7.312,26 eura smanjen za taj iznos.

11. Također, uvidom u karticu analitičkog knjigovodstva po datumu temeljnice za razdoblje do 29. lipnja 2026. u kojoj je prikazano knjigovodstveno stanje predmetnog utuženog potraživanja, vidljivo je da je stanje duga na dan 29. lipnja 2026. isto kao i u izvodu iz poslovnih knjiga sa stanjem na dan 22. travnja 2026. od 1.004,33 eura, što znači da tužitelj u poslovnim knjigama predmetno potraživanje nije evidentirao kao plaćeno izvršenom uplatom od 30. travnja 2026., kao što je to naveo u podnesku od 13. srpnja 2026. pa nije dokazao da je tuženik podmirio glavnicu u iznosu od 1.004,33 eura. Ova činjenica, međutim, ne utječe na njegovu izjavu o djelomičnom povlačenju tužbe, kojem povlačenju se tuženik nije protivio.

12. Uvidom u priložene račune na listu 38 – 55 spisa za razdoblje prosinca 2024. do kraja studenog 2025., proizlazi da računi glase na tuženog Grad Zagreb kao korisnika prema ugovornom računu broj 2200641844 te da se računi odnose na razdoblje potrošnje električne energije na obračunskom mjestu u Zagrebu, Ilica 89/3 broj obračunskog mjernog mjesta 0160941995, kategorija potrošnje – kućanstvo. Iz priloženih računa je vidljivo da je tužitelj račune na kojima je Grad Zagreb označen kao kupac ispostavljao na ime Vladimira Franjkovića na adresi u Zagrebu, Ilica 89/3.

13. Prigovor zastare potraživanja je djelomično osnovan. Ovdje se radi o tražbini naknade za isporučenu električnu energiju kao usluge obavljene za potrebe kućanstva

koja u smislu odredbe čl. 232. st. 1. toč. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05., 41/08., 78/15, 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22. - dalje: ZOO) zastarijeva za jednu godinu. Kako je prijedlog za ovrhu u ovoj pravnoj stvari, koji se sada smatra tužbom, podnesen 24. travnja 2026., zastarjela su potraživanja s dospijecom 7. siječnja 2025. u iznosu od 135,30 eura, 5. veljače 2025. u iznosu od 133,77 eura, 5. ožujka 2025. u iznosu od 119,26 eura i 5. travnja 2025. u iznosu od 123,05 eura odnosno ukupno 511,38 eura.

14. Tuženik, međutim, ističe i da ne postoji pravna osnova temeljem koje bi bio zadužen kao obveznik plaćanja usluge na navedenoj adresi.

15. Odredbom čl. 57. st. 1. i 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“ br. 68/18., 32/20. i 145/24. – dalje: ZKG) propisano je da se cijena komunalne usluge plaća isporučitelju usluge za isporučenu uslugu na temelju ispostavljenog računa, a obveznik plaćanja cijene komunalne usluge je korisnik usluge.

16. Također, odredbom čl. 1. i 4. Općih uvjeta za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom („Narodne novine“ br. 104/20. i 80/21. – dalje: Opći uvjeti) propisano da se odnosi između energetske subjekata i korisnika mreže uređuju ugovorom o korištenju mreže i ugovorom o opskrbi krajnjeg kupca, dok je odredbom čl. 3. st. 1. toč. 40. Zakona o tržištu električne energije („Narodne novine broj 111/21., 83/23. i 17/25.) kojim su definirani pojmovi u tom zakonu propisano da je krajnji kupac onaj kupac koji kupuje električnu energiju za vlastitu uporabu, a toč. 41. da je kupac iz kategorije kućanstvo onaj kupac koji kupuje električnu energiju za potrošnju u vlastitom kućanstvu, isključujući komercijalne ili profesionalne djelatnosti.

17. Tužitelj, na kojem je teret tog dokaza, u obvezi je dokazati činjenicu postojanja obvezno pravnog odnosa, odnosno da je tuženik korisnik usluge tužitelja upravo na obračunskom mjestu broj 0160941995, što isti nije dokazao jer nije dostavio u spis ugovor o zasnivanju poslovnog odnosa sa tuženikom, postojanje kojeg obveznog odnosa tuženik osporava. Pored toga, nije dokazao niti da je tuženik vlasnik odnosno krajnji korisnik isporučene električne energije, tim više što je račune ispostavljao na ime Vladimira Franjkovića na adresi u Zagrebu, Ilica 89/3.

18. Kao što je ranije već navedeno, u utuženom razdoblju na snazi su Opći uvjeti za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom („Narodne novine“ broj 104/20 i 80/21) u čijem čl. 1. i 4. je propisano da se odnosi između energetske subjekata i korisnika mreže uređuju ugovorom o korištenju mreže i ugovorom o opskrbi krajnjeg kupca, a kako tužitelj u situaciji kada tuženik osporava da je pasivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari, nije dokazao da bi s tuženikom zaključio takav ugovor, njegov tužbeni zahtjev nije osnovan.

19. Slijedom navedenog, temeljem odredbe čl. 451. st. 3. i čl. 456. st. 1. ZPP-a valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 2. listopada 2026.

Sudac:
Andrea Grahovac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana po primitku pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u 4 primjerka pismeno županijskom sudu. Presuda u sporu male vrijednosti se može pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku, osim zbog povrede iz čl. 354. stavka 2. točke 3. Zakona o parničnom postupku. U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ne odgađa ovrhu.

DNA:

- pun. tužitelja
- tuženiku

Broj zapisa: **9-3088e-108d3**

Kontrolni broj: **0a729-c9731-0b75c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.